

ב"ה ערך"ק והנה פרח מטה אהרן ר"ח תמוו תשפ"א

לקראת יומה דהילולא של רשי' הקדוש החול לפיה המסורת בכ"ט לחודש תמוז אתחיל בעז"ה את הביאור החדש על הש"ס המשולב בלשון הוהב של רבן של ישראל

מקרה - גمرا ד"ה רשי' רצ"י ביאור משולב

ה"סוכות" (וכפי שנראה בגמרא שມטרת הסוכה לצל לכך הסביר רשי' בפирוט יותר ולא הפנה לגמרא כבשאר).

גם' תן לממנו במשנה התם בעירובין מבוי טהוא גבוח מעשרים אמה – מזוי סימטה ודרך סתום קמוס מצטצ'ן, ולמהו פטום נלחות כתיזיס, ומליות פטומות לו ווילות המבווא לנטות כתיזיס, כי סוך רשות סימיד נזוי חילוות, ומקשו מכmiss לטזוי מלהט לנטות נזויו צלע עירוג, קאטאליות כל מהת לנטות נזומס וכמיוי הרוי הוא לבתו אחת לכלן ונקלינו צו שיטוף עירוב לאמתף כל קאטאליות צפת לו צין ולאניהם שיטוף צלהט מן קאטאליות ולפי צלהן לו ממייה לטיעת וקלוע סוך לאיזה דומה לנטות כתיזיס נקלינו כיכל נקלינו ספטום לנטות כתיזיס או למי זקוף לו קויה מכותל ולס גנובה קקוויה מעטליס קוויה מכותל נכוטל ולס גנובה קקוויה מעטליס מהס: ימעט יטפל: רבינו יהודה אומר אינו עדין - וסתם מפלט טעם ושם בעירובין הגمراה מסבירה את הצריכות להשמיע דין זה בעירובין ובסוכה לשיטתו, שסביר שבכל גבוח שלטה עינא.

דף ב.

מתני' סוכה שהוא גבוחה שטך הסוכה מונח בגבוחה של מעלה מעשרים אמה פסולה לדעת חכמים, ורבנו יהודה מכשיד – גגמלן מפלט פלוגמייאו: בגמרא יתרפרש שהמחלוקת כאן תלויה גם במשר גודל הסוכה, וכן טעמי המחלוקות נוספים על טעם מחולקתם הידועה במביי (ובנרב חנוכה) מפני דלא שלטה בי עינא, ושאינה גבוחה עשרה טפחים גגמלן מפלט טעמא: שאינו ראוי לדירה, ונלמד גם מן התורה באסמכתה לכפרות והארון והלכה למשה מסיני שאין דין מחייב על פחותה מעשרה. ושאין לה שלש דפנות - נמי גגמלן ילי'ו לאו גם דין סוכה שייהיו לה שלוש דפנות לפחות ובשתיים פסולה נלמד בגמרא שנדרש מההתורה, ושחמותה מрова במעלתה – מאחר ויש מעט סכך קמונע צעלן קלוע הריק מסכך ואלי סוך כדי צלינו ועל כס אסקן קלוייס סוכה: ולכון פסולה. ואפשר שלך נפתחת מסכתינו במילה "סוכה" ולא נפתח במילאים סכך המונח לעל מעשרים, ובזה ראוי לפתח את דין חג

שואלה הגمراה מנא הני מייל מהיכן נלמוד שיש שיעור לגבהה של סוכה.

אמר רבה – דאמר קרא נאמר בתורה (וירא בג- מג) למען ידע – ערך סוכת בפסקוק הבודם נאמר בסוכות השבו שבעת ימי ומוֹזָה נלמוד שצרכיך שיטיגמֶה ניכלה לך, לכמיכי – ידע כי נקודות סוכות ניכלה ופירשו זומי ליטך כי ליטך ליה, והע'ג לדין יוּלָם מידי פטונו שהיודעה היא טעם ישיבת סוכה המזוכר את הדרך במדבר מיציאות מצרים שזה היה בשימורה לטיקף עני כזוב, ובכל אופן מיאו לרשתן לך לדרקה: שידעו היושבים בסוכה הבאים אחריכם אלו דורותיכם, כי בסוכות השכתי את בני ישראל, ולפיכך עד עשרים אם אשה יודע שהוא דרך בסוכה, לעמלה מעשרים אם אין אדם יודע שדרך בסוכה משומש דלא שלטאת בה עינה – טמיון רולא מה סנק בעת שירושב (וראה עירובין ו) וכוכב סייעו סנק כהמא: (וכפי שפירש רש"י במשנה).

רבי זעירא – אמר מהכא (ישעיה ד-1) וסוכה תהיה לצל – מטעם מיון סנק ה' גלעדי גלעדי: יומס מחורב נאמר בפסקוק וסוכה תהיה לצל ומשמעתו שעיקר הטעך הוא לצורך צל המגן ביום מההשמש, וכדברי רש"י על הפסקוק בישעיה וסוכה תהיה לצל וג': מחורב. להגין מלחת יום וכוי, עד עשרים מחורב. ואבב למעלה מעשרים אם אשה, בתרוך גובה זה, אבל למעלה מעשרים אם אשה אין אדם יושב בצל סוכה, אלא באצל דפנות – אין אדם יושב בצל סוכה, אלא באצל דפנות שצילים מגיעין וזה לא מטור וגוזן צל דפנות ולהין סנק, ולקמן מוקי פלוגמייו של חכמים ורבבי יהודה לר' וילם צהן נס ה' גלעדי חלצען על הילען, דקיס נס נילען דצעמי

שואלה הגمراה מאי שנא גבי – מודוע שינה אצל דיני סוכה דתני דברת פסולה, ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא איך לתקן שתהיה בשירה.

מתרצחת הגمراה סוכה דאוריתא – דעתך לילה מהמה לילך יליין מלולויי מיל וקדושים שנטיהם קמאנס נלהמרס ציעולס מסיינ: תני פסולה – ציך למיטמי נס לפון פטל כלומר ה' גלעדי כטולה וכטלה: מבוי – לכטלא מללצנן, דמלולויי מיל סגיא ליש צטלא ממלחמות ומותר טילטול במקומות זה וליין לירן לקובלה זו שיהיה היכר בין רשות הרבנים לרשות היחיד ה' גלעדי מללצנן: דרבנן תני תקנתא – דלען ציך למיטמי נס לפון פטל דמלען פטל קודס שנטיהם מטה וסגי סיל ממלת סולומטו ומיטומו והם אלו שתיקנו:

ויאיבעית אםא בדאוריתא נמי – וועוד אפשר לתרץ שוגם בדבר שפסולו מדאוריתא ציך למיטמר מקנימל אופנים לתקן ולהכשיר: ועל כן תני תקנתא, מיהו אבל סוכה דנפיש מילתה – שיש כאן פירוט של כמה דיןדים ולein דומיין מקונטימין זו לו ולירן לאנוט קלען לכל מקנס ומקנה, גנון גגוזה – ימען, וכטלה נס גזוס – יגזיא, וטליין נס צטלא דפנות – יעסן נס דופן שלישית, ומתחממה מלוונת – יוקיפ סנק, קלען פטיק וממי פסק ושנה בקערה פטולא, דממי למכילגען נס כלולאו וכבר אפשר לכלול את תמצית הדין נס בתייבה אחת פסולה, דקיימל נס וכבר למדנו (פסחים דף ג:) ינס לודס למיטמיו לירן קולרא: ועל בן פטיק ותני פסולה, אבל מבוי דלא נפש מיליה – נטומה מטנא: שנה רק דין אחד ועל בן תני תקנתא. כתוב תקנה איך אפשר להכשיר המבוי.

תורה – כל שבעת הימיםcea מדיירת קבוע ושב בדירה עראי, עד עשרים אמה adam עושה – דירותו דירת ערαι, למעלה מעשורים אמה – לך נטעות יקלוומיה וממיהומיה קזועין טלה מפלו: ובגובהה הרי אין אדם עושה דירותו דירת ערαι, אלא חייב לבנותה בחזוק שהוא בעין דירת קבוע.

א"ל אבי שואל אבי את רבא אלא מעתה עשה מהיות של ברזל שוה הדרך לבנות דירת קבוע וסכך על גבון, כי נמי שלא הוא סוכה, והרי בודאי קיימת לנו שיש זהה דין סוכה בשירה.

א"ל מתרץ רבא וכי קאמינא לך עד כי אמה אדם עושה וכו' דירותו דירת ערαι כי עביד ליה דירת קבוע נמי נפיק – ספייל למי זה נכון שהיהה כשר לבוניה מדפנות של ברזל סוכה עד עשרים דורי עט פל נטע עלי שאפשר לאדם לבנות דבר המועד לזמן קצר ועראי באופן המועד לבניין של קבוע ולי ערך כמעט, ועל לכם לך סקפילה מולא על טלית, טלה נטע שיעור בלבד למת לך שיעור בגזחה, טהה יכול לעמוד על ידי מידות עלי וזה יתרן רק עד עשרים אמה: למעלה מכל' אמה אדם עושה דירותו דירת קבוע, ואין אפשרות בגובה זה לבנות ארעה כי עביד לה דירת עראי ובוחך יוכל לעמוד נמי לא נפיק ידי חובתו.

שיעולו ילכ' לנו סכך טלה לנו צל לפנום, אבל בסוכה גדולה מכך אפילו מעט, לא יגעו עלי הדפנות מצד אל צד וייהי צל גם מהסכך:

א"ל אבי שואל אבי את רבי זира אלא מעתה העושה סוכתו בעשרות קרנים – שני סלים גדולים וכפלה ניינס וממון גוּנָס סאליס לנו ממה זורתם אס נטפל: כי צל החרים נוגעים אחד בשני, האם נאמר hei נמי דלא הוא סוכה בשירה בשועשית בעמק בין ההרים.

א"ל מתרץ רבי זира חמס דל אם תוציא יהיה צל סוכה, אבל הכל כאן בסוכה גבוהה אם דל דפנות ליבא צל סוכה. אם תסיר את הדפנות נראה שאמם נלה ממנה מתחת הסכך נמי שמה נעל: שנקראת סוכה על שם הסכך המייצל, ובאן אין צל סוכה.

ורבא אמר – מהכא (ויקרא כג-טב) בסוכות תשנו שבעת ימים – סוכה צל צנע המשיועדת וראויה לשימוש רק לשבעה ימים ומת לך דקיינו עלי לזמן קצר ולא לקביבות זמן ארכאה ודיל' ומספיק לבנותה ממילומ קולם: שאי אפשר לעשות מהם קיר שיכול לעמוד בגובה רב, וזה מה שכיוון נותן התורה שאמרה

ב:

עליהם ושבע חופות יש כאן ענן ועשן.
נוגה אש להבה חופה שכינה.

כרבא נמי לא אמרי רבה ורב זира משומ
קושיא דאביי - לעטס ממיות כל גחל
לפוכו שהוא דרך בנין קבוע האם תהיה
פסולה, וטעיה ותירוץו של רבא
شمשמיות השבעה ימים לשיעור הגובה
הרario לבניין ארעי נל מטה מע נאו, קולין
וקלה נלו דוקה ערלי נקע, אלא נאמר
שהסוכה ממועדת לישיבת שבעה ימים,
ולכן נל לפין מיניה שיעורה:

שואלת הגمراה כמאן - מנק למוליה לדעיל
 hollow רק כי: כמו מי מלאו
 האמוראים רבא - רבה - ורב זира, איזלא
 הא אמר יתיישב מה שאמר ר' יאשיה אמר
 רב מחלוקת לר' יטולו ולטנן במשנה בדיון
 סוכה גבואה מעשרים אמה: בשאיון דפנות
 מגיעות לסכך ויש בינויהם הפסק אויר, אבל
 דפנות מגיעות לסכך אפילו למעלה מעשרים
 אמה כשרה.

כמאן, כרבא - אמר שהטעם שרbenן פסלו
 למעלה מעשרים, משומ דלא שלטא
 בה עינא, וכיוון דפנות מגיעות לסכך משולט
 שלטא בה עינא דין לפנות המגבילים את
 ראייתו ועל כן עינויו ישוטטו ויגיעו לסכך,
 ולפיכך יוזו רבנן לרבי יהודה שכשורה,
 דלא טעם שפסולה מזוז עליי סוך כרבא
 מו מזוז נל כרבוי זира, מה ישתנה
 להכשיר בסוכה למעלה מעשרים נלפנות
 מגיעות לנק למוליה מדו רגען:

שואלת הגمراה כמאן איזלא הא אמר רב
 הונא אמר רב פ' ג' ממלוקם נצחים
 נס hollow מלבע ממעות על מלבע מהות נל נס

כולחו - ננק למוליה: רבוי זира ורבא,
 [אבל אביי שלא שאל על רבו
 - רבה, הסכים לדעתו] כרבה לא אמרי -
 דיליף מלמען ידע: החוא - נלו ציליעס לייטיגט
 סוכא קה למיל שהיושבים בתוכה יידעו
 שירושבים בסוכה בשירותים הסקר, נל
 ציליעט לוותם נצחים ידיעת הניסים ביציאת
 מצרים ובדרך בדבר טיקף סוכות עני נזוד
 כל הסוכה סוכה ודפנותיה המכיקפים כפי
 גענאה נלזום: וזו ידיעה לדורות היא.

כרבי זира נמי לא אמרי רבה ורבא החוא
 לימות המשיח הוא כתיב - למם
 סוכות שנאמרו בפסק בישעה ישו נל
 שהוא נועג ולמקטול לעתיד לבוא,
 ומתענוגים מצל הסוכה ממש, נל סוכת
 מוס לינס נל בשביל להנות מן הצל:

ור' זира עונה על בר, אם כן למא קרא
 וחופה [זוו התיבה שמשמעותם
 הפסק הקודם, וברא יהוה על כל מכוון
 נהר ציון ועל מקראה ענן יומם וعشן ונגה
 אש להבה לילה بي על כל בבוד חפה:
 והפסק יכול להמשיך על אותה חופה -
 וחופה] תהיה לעל יומם, ומאי ומדוע שינה
 סוכה תהיה לעל יומם, שמעת מינה נלמד
 מבר תרתי - נלן אס סוכס hollow שעוזיס נל
 להשליך דימות קמץ מזוז דעתיס נל להגן
 מהחומר הגדל שייהה לרשעים, ועל כן
 קלייש סוכא כי השימוש בלשון סוכה
 סיבור הוא בדוקא לצל, וחופה היא שם
 כולל לכל חיפי וביסוי, וביפוי שרש"י
 כותב על הפסק הקודם ענן יומם וعشן.
 להגין עליהם מן כי על כל כבוד. האמור
 להם תהא החופה שתוחוף שכינתי

או שבעה, אלא לאחר שמיסב ושותכבר לפיקן סולקן למלאו ולוציאו וגם שולחנו, שהוא שבעה על שבעה, למפקין קעננה שיעור קטן משבעה על שבעה טפחים, טרמאות נכסים צה וטלאנו, שיש מקום לשלוחן ולרשו ולו לוגו, זו שיש מקום לרמאו ולוציאו ולט טלאנו: אבל מחזקת יותר מכך בראשו ורוכבו ושולחנו אפי' למעלה מעשרים כמה כשרה.

במיין דלא כחד. מנקן לעיל למלשי טענמא דפסול דעתליים מהא, דלא מטעס שציריך משפט עיניהם, הררי גם סוכה שתיהיה גדולה משיעור ליטול מלדי למלאו ולוציאו וטלאנו (נמי) למ' שטעה ביה עיניא, ומושום שציריך לא מהסביר, גם בסוכה מעט גדולה יותר נמי ליכל גם לא יהיה על סוכה, ומושום הטעם דציריך שייהיה דירת עראי, גם סוכה קטנה אי אפשר לבנותה עראי וממיות קען נמי צעה ממשום שבוגהה עשרים צריכה דפנות חזוקות של קבוע:

מניחה הגمراה בשלמא דרבנן יאשיה פלייגא אדרב honaa ורב חנן בר רבנה דאיינהו קא יהבי שעורה במשכאה דהם נתנו שיעור בגודל הסוכה ארבע על ארבע או כדי ראשו ורוכבו ושולחנו, ואיזהו ורבני יאשיה לא קא יהוב שעורה במשכאה **למאכטן.** מנקן סוכה, למיל לפרש המחלוקת בכל סוכה בין גדולה זין קעננה, כשהדפנות מגיעות לסכך ידוו חכמים שכירה ולו נמלקו הלא **צטהין לדפנות מגיעות:**

אללא רב honaa ורב חנן בר רבנה. למלמי טענמא לרצען לפסול סוכה גבוהה מעשרים תלוי צביעולם למאכטן טומ ומל למיל ד' מיל למיל לוגו וטלאנו: נימא בהבשיד סוכה

כח יומל קו': מחלוקת רבי יהודה ורבנן בשאן בה בסוכה אלא ארבע אמות על ארבע אמות בלבד, אבל יש בה יותר מארבע אמות על ארבע אמות שהיא סוכה גודלה ורחה אף' למעלה מעשרים כמה כשרה.

כמאי, לרבי זира - דאמר משום כל הוא - דלי מטעס משפט עיניהם נטפי מל' לממות פולמתן גל' טלאנו זה עיניהם: [לגביו טעם ארעי ודאי שאין לומר רבנן ידוו שהרי ככל שגדולה יותר צריכה להיות חזקה יותר, ואמנם לגבי שלטה עינא היה אפשר לומר שם תהיה גדולה מאוד גם כן ידוו רבנן דכירה דשלטה ביה עינא, ולכן כתוב רשי' פורתא דין סברה דכבר במעט יותר מד' יהיה שלטה עינא] וכיון דרווחא אילא על סוכה בחלק מהסוכה כבר שהיה מעט יותר מרבע על ארבע, וצל דפנות לא מגיע מצד לצד בגל רוחב הסוכה.

שואלת הגمراה **כמאי אולא** הא דאמר רב חנן בר רבנה אמר רב כי גלקיין מהלוקת צטהינה מזוקת הלא כדי למלאו קו' וAls מהלמי קטייל ליכל בהעמדת המחלוקת בשיעור משך סוכה ארבע אמות או ראשו ורוכבו, אלא שיש לישיב שרבע honaa ורב חנן בר רבנה למולמי יינטו, ומלייגן ליכל - והם חלקי מה היא שיטת רב:

מחזקת רבי יהודה ורבנן בשאיתה מחזקת אלא כדי ראשו ורוכבו ושולחנו. ליכל סעדמן נאכינה סימה על ממות ומסוכין על עד שמולס וליין הולclin זוקפין וויפצין כינוי שאפשר שמקום שריאשו נכס נמצא גם כל גופו ואפשר בששה טפחים על ששה

כלדי ללוּוֹ וְרוּכוֹ וְעַלְמָנוֹ גם בשיעור המוצמצם וכן **כימל עֶל ד' הַמוֹת פְּלִינְגִי רַבִי יְהוּדָה וּרְבָנֵן גְּנוּגָה סְכָר לְמַעַלָה מַעֲשָׂרִים,** ו**עַמְמָל מְאָסָס נָל כְּרַבִי זִירָא, הַכָּל בְּיָמָל מַד'** **לְגַ פְּלִינְגִי לְכִין דְּרוּימָה חַיכָה נָל:**

מייתבי לְסָנָךְ הַמּוֹלְלָיִם רב יאשיה רב חנן בר רבה ורב הונא **פְּלִיטָנוֹ** **לְפָלָגָמָל דְּמַמְנִי** **לְמַמְפָלָט וְחוּלִיל אַחֲרַ הַסְּבָרָה** הביריתא בהמשך הגמרא [ברף ג' ע"א] סוכה שהיא גבואה לעלה מעשרים אמה פסולה, ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמש אמה ואפילה יותר [בדאמרי אינשי]. אמר רב יהודה מעשה בהולני המלכה מבית השםונאי (רש"י ב"ב י"א): **בָּלָוד,** שהיתה סוכתה גבואה מעשרים אמה, והוא זקנים ננסין ווועצין לשם ולא אמרו לה דבר, אמרו לו משם ראייהasha היהת ופטורה מן הסוכה, אמר להן והלא שבעה בנים היו לה, ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים.

שׁוֹאֲלָת הגמרא להסביר הביריתא - **לְמַה לְיִמְתַּן וְעַד כָּל מַעֲשָׂה** **לֹא עַשְׂתָה אֶלָּא עַל פִי חַכְמִים,** שהרי **בְּשֻׁבָּעָה בְּנִים יְשִׁיבְנִים גַּם גְּדוּלִים** החביבים בסוכה.

עֲוֹנָה הגמרא כי קאמר להו כי תאמרו שככל השבעה בנים קטנים היו, וקטנים פטורין מן הסוכה, כיון דשבעה הו או אי אפשר שלא הי בזו חד שאינו עיריך לאמו, ולא שיר שכולם יהיו עדין מתחת גיל ארבע חמש עירוביין לבן שהם פטורים לגמרי אף מדין חינוך, וכי תימרו קטן שאינו ציריך לאמו. **הַמְלִמְנָן לְקַמְנָן** (דף כח) **לְמַיִינָה** **גַּמְוֹת סְכוֹמָה:** מדרבנן הוא דמיוחיב שטוקיקו לאיגיל מה קען **לְמַזְוָה שָׁאוֹם לְהַוו נָל** מה שאין כן

קמיפלגי דמר סבר הקשר סוכה בארכע אמות - **גַּמְלָכָה וְגַלְמָגָה פְּלִינְגִי** - נאמר שהם חולקים בשיעור אורך ורוחב הסוכה למליוiso מית לְסָוּ שְׁנָנָיהם סוברים דכי פְּלִינְגִי לְצָנָן וּרְבִי יְהוּדָה צְקוֹכָה סְמָמוֹנָמָת **פְּשִׁיעָר** **סְכָל** **חוּרִיךְ קַוְסָה** **וְכָל אַחֲד לְשִׁיטָרוֹ** מה הוא גודל סוכה כשרה, ובזה פְּלִינְגִי שאם גבואה מעשרים פסולה וצפוי מילן מכתלי הפליגו **סִיחַ גְּזָוָה** **לְכִין דְּרוּימָה** אפשר לומר לדוגמא דליך נל קック לו טענעם **הַמְלִינָה נְאַכְתִּילָה.**

ושיטתם היה כך **לְלַעַת סְנוּאָה קַנְלָה** **לְחַפְּצָל** **לְהַעֲמִיד מַמְלָקְתָּן** של רבינו יהודה ורבנן **גַּפְתּוֹמָה מַד'** **הַמוֹת, דְּלָס כָּנְגַלְמָה** **מַעְשָׁלִיס** **לְמַה פְּקָוָלָה** **לְסְכָל סְכוֹמָה** **גַּמְלִיכָן** **הַמוֹת כְּלִי** (דף ג'): ומור סבר הקשר סוכה במחזקת ראשו ורונו ושולחנו ולכון יכול להעמיד את המחלוקת של רבינו יהודה ורבנן בסוכה מצומצמת בשיעור ראשו ורונו ושולחנו שבעה על שבעה.

דווחה הגמרא לא דכוליعلمא הקשר סוכה ראשו ורונו ושולחנו וההלהכה כך נפסקת ששיעור סוכה כשרה היא משבעה על שבעה טפחים, והכל בא קמיפלגי, דמר סבר רב חנן בר רבנה במחזקת ראשו ורונו ושולחנו דבורי הכל כשרה ולפי זה שמחלוקתם של רבינו יהודה ורבנן במשנה היא רק בסוכה מצומצמת, ובמעט לפוקול **לְמַעַלָה** יודו חכמים שכשרה, מענמל לפוקול **לְמַעַלָה** מעטילוקים במצוותם דזוקא נל **לְדִיעָה נָל** מלחמין נעל **לְסָק נָל** מלך: ומור סבר רב הונא מראשו ורונו ושולחנו עד ד' אמות פְּלִינְגִי אבל יותר מ"ד' אמות דברי הכל כשרה - ומיל **קַנְלָה**

חוורתה הגمراה למייתיי מהבריותא -
בשלמא למ"ד רב יאשיה בשאן
דפנות מגיעות לסקר ובאופן זה העמיד את
מחלקת רבי יהודה ורבנן במשנה, כך גם
ברירותה שהרי דרכה של מלכה לישב בסוכה
שאן דפנות מגיעות לסקר.

הפיילין דאיינו יכול לשמרם כראוי,
ומרגליים אותו כדי טיבן מפוק ונגייל
למג'ות: ואיהו הילני המלה בדורבן לא
משגהה, ת"ש ולכון מוסיף ואומר עוד כל
מעשיה לא עשתה אלא ע"פ חכמים שכן
הקפידה על דרבנן ובדין חינוך למצות.

להערות והארות וכן לקבל עידכונים והסברים נוספים שמאחורי הפירוש המשולב

rashisuka@gmail.com

לזכות י.ב.ח.ל. ליזוג הגון בקרוב.

סוכה שהיא גבולה שסכך הסוכה מונח בגובה של מעלה אמה פסולה לדעת חכמים, ורבי יהודה מכשיר - גמלן לוגמייסו: בגמרא תפרש שהמחלוקה באן תלואה גם במשך גודל הסוכה, וכן טעמי המחלוקה נוספים על טעם מחלוקתם הידועה במובוי (ובנר חנוכה) מפני דלא שלטא בי עינא, ושאיינה גבולה עשרה טפחים גמלן מלך מעמן: שאינו ראוי לדירה, ונלמד גם מן התורה באסמכתא לכפרות והארון והלבנה למשה מסיני שאין דין מחייב על פחות מעשרה. ושאיין לה שלש דפנות - נמי גגמלן ליף לאו גם דין סוכה שייחו לה שלוש דפנות לפחות ובשתים פסולה נלמד בגמרא שנדרש מהתורה, ושותמתה מרובה מצלה - מאחר יש מעט סכך למעט צלען צלוע הריק מסכך וכלי סוך כדי ינו ועל כס מקנן קיווק כוכה: ולכן פסולה. ואפשר שלכך נפתחת מסכתינו במילה "סוכה" ולא נפתח במלחים סכך המונח למעלה מעשרים, ובזה ראוי לפתוח את דין חג ה"סוכה" (וכפי שנראה בגמרא שמטרת הסוכה לצל לכך הסביר רשי). בפירוט יתר ולא הפנה למקרה בבשאר).

גמ' תן למדנו במשנה התם בעירובין מבו
שהוא גבוח מעשרים אמה – מזוי סימטה
ודרך שטוח סמוס מצלע גלדיין, וליהקו פסום
לרטות קלזיס, ומילויים פטומות לו ויויהות זרמות
אנשי החצרות יוצאים ובאים דרך המבו
לרטות קלזיס, קרי טוח רצום קיחל נכני תליות,
והמקו המכmiss נסוייה מילויים לרטות קלזום קבילים צלע
עירוג, שטהיליות כל מה רצום נעלמה וקמינו
הררי הוא בלוטה אחת נכלון וקיליכו צו שיטוף
עירוב לאחמתף כל סמגירות צפה לו כיין ולהניהם
אכטימוף גלהמת מן סמגירות ולפי זהן לו מהילך
לרטות וקלוד טוח נסיות דומה לרטות קלזיס
הקליכו כייל גלהקו שפטות לרטות קלזיס לו
למה זוקף לו קולח מכומל נכמל וחס גזוז פקורה
מעשרים מה: ימעט יפפיל: רבוי יהודה אומר
איינו עדיך – והמס מפלצת טעמל ושם בעירובין
הגמורא מסבירה את החריבותא להשמייע
דין זה בעירובין וב██וכחה לשיטתו, שסובר
שבכל גובה שלטת עינא.

שואלה הגמורה מא שנא גבי – מדוע שינוי אצל דיני סוכה דתני דכתב פסולה, ומאי שנא גבי מבוי דין תקנתא איך לתקן שហיבר בשירבה

מתרכת הגדירה סוכה דאוריתא – לעקריס חמה לילך לפין
מדולריים וקודס ענטנעם סמאנס נומלא שיעורה מקיני: תני פסולה –

סוכחה, ולפי יקודה מ釐ה. צגמלה¹⁹ מפרק פלומגיון: ואלהילג
גנואה עטלה. צגמלה²⁰ מפרק נערמה: אלך דפנות.
נמי צגמלה²¹ ליף נסן: ואלהילג ממלטה. רכוונט נטל
זרוג ואלה הום כמי דהלו וועל זס המכן קרייס סוכנה: גב' מאוי
דרבון גזוז היין ברובן קרטות מצלבן.

מִבְּה

⁶) שהיא גבולה למעלה מעשרים אמה פסולה ורביה יהודה מכשור ושאינה גבולה עשרה טפחים יושאן לה (שלשה) דפנות יושחתה מרווחה מצלחה פסולה; נמ' תן החתום י"מ מבוי שהוא גבולה מעשרים אמה ימעט רביה יהודה אומר אין צרך מאין שנא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שנא גבי מבוי דתני תקנתא סוכה דאריתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא בדאריתא נמי תני תקנתא מיהו סוכה (דניפויי מילתה) פסק ותני פסולה מבוי דלא נפש مليיה תני תקנתאמנה מ" אמר רביה דאמר קרא ילמען ידוע דורותיכם כי בסוכות השבתית את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה משום דלא שלטת בה עניא רבוי זורא אמר מהכא ² וסוכה תהיה לצל יומם מחורב עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה אלא בצל דפנות אל אבוי אלא מעתה העושה סוכה אל התרות קרנים הci נמי דלא היי סוכה האל התרות קרנים אלא צל סוכה הכא דל דפנות לייא צל סוכה ורבא אמר מהכא ³ בסוכות תשבו שבעת ימים אמרה תורה כל שבעת הימים צא מדירות קבוע ושב בדירתו עראי עד עשרים אמה אדם עשו דירתו דירתי עראי דירתו עראי אלא דירת קבוע אל אבוי אלא מעתה עשה מהוצאות של בריל וסיקך קאמינא לך עד כ' אמה דארם עשו דירתו דירתו עראי כי עבד ליה דירת קבוע נמי נפיק למעלה מ' אמה דארם עשו דירתו דירתו קבוע כי עבד ליה דירת עראי נמי לא נפיק בירב...
...בירב...

עופרונות קליינס. צי' קריס גולדויס וטפלת בינייס וממן גובח
הבריס לן חמה וורתם בס-טפלת: בל פנות יולאן לא סופה.
שחמה נזהה ממתמי' נמזהה טמה בטל: אבעטה ימי'. קופת בל
אבעטה ומו נלה לדיינו ערליך ודייה זמיהוות קלות: נמענה מעשיים.
לכך נעשות יקודותיסס ומיחיומיס קזועין בלאן מספּוּן: עד עארלייס
המא דהדא שפה כו'. ספּיל דמי דודליך יט' כללן קגע ערליך
ויארי עטקה כמולה ועל כרךן נלה קפּידס מורה על קערליה הלא נקס
שייעור נתת לך שייעור גנוגהה שטחה יוכלה נטעמוד עיי' יתלוות ערליך:
כולבו

סוכה פרק ראשון סוכה

שין למינני נא לנו פסול כלומר לנו גענץית כמורלה וככאלה: מבוי – לכוilia
מדרגנן, לדמלויים קג'יליא געלאט מחייבות ומותר טילטול במקום זה
ויהי לנו לירן ל Kohls או שייהה היכר בין רשות הרבים לרשות היחיד הילג'
מדרגנן: דרבנן תני תקנתא – לדם ציר למינני נא
לצון פסול דממן פקלה קודס שנאנם מענה וカリ
קייל מהלט כויהמו ומומו והם אלו שתיקונה:

זואכיבית אימה בדאוריתא נמי – ועוד אפשר להתרץ שגם בדבר שפטו מדויריתא קשין למילר מקובל אופנים לתקון ולהבшир: וועל בן תני תקנṭא, מיהו אבל סוכה דנפיש' מילתה – שיש כאן פירוט של כמה דין' ווילן דומין מקומיתין זו לו ווילן לאנות סלטן לכל מקנṭה ומknṭה, כגון גגוזה – ימעט, וכח'ינט גגוזה – גג'ה, ווילן לא צלט דפנות – יעוזה לא דופן שלישות, וצממה מרגות – יוקף סכן, הלאן פסיק ומני פסק ושנה בקערה פטולה, לדמיי למיכלנ'יגו לכולו וכך אפשר לכלול את תמצית הדין זיך בתיבה אחת פטולה, לך יימלן זיך למידנו (פסחים דף ג:) יטנה מהס לממלמדו דרכן קלה: ועל בן פסיק ותני פטולה, אבל מבוי דלא נפש מיליה – דומוס מנא: שנה רק דין אחד ועל בן תני תקנṭא. כתוב תקנה איך אפשר להבшир המבו:

שואלת הגדירה מנה והוא מילוי מהיבין נלמד שיש שיעור לגביה של סוכה.

אמר רבה – דאמר קרא נאמר בתורה
(וירא בג- מג) למען ידעו – עתה סולב בפסוק
הקדום נאמר בסוכות תשבו שבעת ימים
ומזה נלמד שצריך שיכנמה ניכלה לך, לכמיכ
– ידעו כי כוכות פוקטמי ופירשו זומיי ליטכ
הכי דליק לך, ואע"ג לדין יוזל מידי פקומו
שהידיעה היא טעם ישיבת סוכה המזכיר
את הדרך במדבר מיציאת מצרים שזה היה
בשמירה ליקוף עני נזוד, ובכל אופן מיון
לಡין לך לדרכך: שידעו היושבים בסוכה
הבאים אחריכם אללו דורחותיכם, כי בסוכות
הוחשתי את בני ישואל, ולפיכך עד עשרים
אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה, למעלה
מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה
משמעותו דלא שלטא בה עינא – סהילו רולקה מה

רשב"י במשנה). ומכה כיינו מכך עצמא: (וכפי שפירש רובין).

רבי זרא – אמר מהכא (ישעה ד-1) וסוכה תהיה לעל – משמם מעין
כך חלט הצעוי נלן: יומס מחורב נאמר בפסוק וסוכה תהיה לעל
ומשמעתו שעירך הסבר הוא לצורך צל המגן ביום מההמש, ובדבריו רשי על הפסוק בישעה וסוכה תהיה לעל וגוי. מחורב.

(ט) שהיא גבולה למעלה מעשרים אמה פסולה ורביה יהודה מכשור ושאינה גבולה עשרה טפחים יושאן לה (שלשה) דפנות יושחתה מרווחה מצלחה פסולה; **גמ'** תן החתום **ימבו'** שהוא גבולה מעשרים אמה ימצע רבי יהודה אומר אין צרך מאין שנא גבי סוכה דתני פסולה ומאי שנא גבי מבוי והתני תקנתא סוכה דאוריתא תני פסולה מבוי דרבנן תני תקנתא ואיבעית אימא בדוריתא נמי תני תקנתא מיהו סוכה (דנפנייש מילתה) פסק והתני פסולה מבוי דלא נפש مليיה תני תקנתאמנה"מ אמר רבבה דאמר קרא למן יודע דורותיכם כי בסוכות השבתי את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהואadr בסוכה למעלה מעשרים אמה אין אדם יושב בצל סוכה לאלא בצל דפנות אל אבוי אלא מעתה העושה סוכתו בעשרות קרנים דלא היי סוכה אל החתום דל עשרות קרנים איכא צל סוכה הכא דל דפנות ליכא צל סוכה ורבא אמר מהכא **ב** בסוכות תשבו שבעת ימים אמרה תורה כל שבעת הימים צא מדירות קבוע ושב בדירות עראי עד עשרים אמה אדם עושה דירות עראי למעלה מעשרים אמה אין אדם עושה דירות דירות עראי אלא דירת קבוע אל אבוי אלא מעתה עשה מהচיות של ברזל וסיקך על גבן הכא נמי דלא היי סוכה אל הכא קאמינא לך עד כ' אמה אדם עושה דירות דירות עראי כי עבד ליה דירת קבוע נמי נפיק למעלה מכל' אמה אדם עושה דירות קבוע כי עבד ליה דירת עראי נמי לא נפיק בולבן

לכיה נס סכך חמה נס נס דפנות: צני קרטיס גדולין וטאפללה ציניעס וממון גונגה עטיפות קלייניס. צני קרטיס גדולין וטאפללה ציניעס וממון גונגה
 בסקרים אין ממס ורלהם סס צפפה: דן דפנות נילע נס סופה.
 טממסה צלה ממחמי' נמי' צחה צטלא: אצעם ימי'. קופס צלה
 טבעה ומו נלה דקיעו ערלי' וליה נצמימות קלות: נעלgas מעארלים.
 גליריך נעצות יסודומית⁵ וממלחמות קזועין צלה תפול: עד עארלים
 אהמה דלאס עופא כו': צפיר דמי' לודלי' יט' כללן קנע ערלי'
 זקרע עטה כטולה ועל כרךן נל' גקפליה מורה על' ערלי' הילג נקס
 טישור למת נס שיעור גונגגה צמפה יולגה נטעמוד עי' יתירות ערלי':
 כולגן

להגין מלחת יום וכיו', עד עשרים אמה אדם יושב בצל סוכה הנמצא בתוך גובה זה, אבל למעלה מעשרים אמה, אין אדם יושב בצל סוכה, אלא בצל דפנות - שצילים מגיעין זכה מローン גודען בצל לפנות ולהין לערן מפן, ולקמן מוקי פלוגמיינו של חכמים ורביה יהודה לר' יירח נטהין זה מלען מרדען על הילגען, דקיס לאו נלען לדתאי שיעולן זיכם קען סכך מלען בצל לפנות, אבל בסוכה גדולה מכך אפילו מעט, לא יגיעו צילי הדפנות מצד אל צד ויהיה צל גם מהסכך:

א' ל אביו שואל אבוי את רבי זираalla מעתה העושה סוכתו בעשרות קרנים - עני סלילים גדולים וסכלפלה צינייס וממון גוּזָס סכליס להין חמא זורמת סס נצפלָה: כי צל ההרים נוגעים אחד בשני, האם נאמר הци נמי דלא הוא סולח בשרה כשבועשייה בעמק בין ההרים.

א"ל מתרץ רבי זира חטם דל אם תוכיא
משם את ההרים ששתנות קרים אילא יהיה
על סוכה, אבל הכא באן בסוכה גובהה אם
דל דפנות ליכא על סוכה. אם תסיר את
ההדרנות נראה שמאם זלה ממממי' מתחת
לטבר נמי' צמה דעתך: שנקראות סוכה על שם
הסבר החמיצל, ובאן אין צל סוכה.

ורבָא אמר – מהכלא (ויקרא כג-מג) בסוכות תשנו שבעת ימים – סולס כל שבעה המינוי עד וראוייה לשימוש רק לשבעה ימים ומנו נל' דסניינו עליי לזמן קצר ולא לקביעות זמן ארוכבה ולידיים ומספיק לבנותה חמימות קלהות: שאי אפשר לעשות מהם קיר שיכל לעמוד בגובה רב, וזה מה שכיוון נתן הTORAH שאמרה TORAH – כל שבעת הימים צא מיריות קבע ושבע בDIRATH URAYI, עד עשרים AMAה אדם עשויה DIRATH DIRATH URAYI, למעלה מעשרים AMAה – ולכן **לעשות קדומתים וממיות קזועין** קלו מפול: ובגובה הרוי אין אדם עשויה DIRATH URAYI, אלא חייב לבנותה בחזוק שהוא בעין DIRATH קבע.

א' ל' שואל אבי את רבא אלא מעתה
עשה מחויבות של ברזל שזה הדרך לבנות
דידית קבוע וסיכון על גבן, המי נמי דלא הו'
סוכחה, והרי בזודאי קיימה לנו שיש לזה

דין סוכה בשירה.

א' מתרץ רבא חלי קאמיןא לך עד כי אמהה דאדם עושא וכו' דירות
דירות עראי כי עבד ליה דירת קבוע נמי נפיק – **שפיל דמי זהה נכוון** שייהיה
כשר כשבונה מדפנות של ברזול סוכה עד עשרים לודלי טן גכלל גען
עלוי שאפשר לאדם לבנות דבר המיוועט לזמן קצר ועראי באופן
המיועט לבניין של קבוע ואלי עטה כטולא, ועל כלך גען **סקפילה** מולה

סובב

סובח. ובעי יוקה מכתבי. צגמלה^ט מפלס קלונג'יקו : וטוניג'ה גוצפה עאלטה. צגמלה^ט מפלס טעמה : צלא דפנות. נמי צגמלה^ט ילי' נדו : ואחתמתה מרוזה מלנטה. הקמעון צטן כלוד ותלי סוד כמי שמיינו ועל כס סקקן קלויא סולח : גמ' מזוי אפוא גוצפה. נמי צאשו קמוס מצלם

סאקוֹ גָּבוֹא. נִכְוַי סָכוֹל קְמוֹס מֶלֶךְ
לְדִין וּלְחֵזֶק פָּמָות לְסָמוֹת הַלְּבָס
וּמְלִיאוֹת פָּמָות לוֹ וּיוֹסְמָות וּגְמָות
לְלִסְתָּם שָׁרֶבֶת כָּלִי טָהָרָה קִפְּיד
לְצִנְיָה חֲלִילוֹת וְהַקְּרִים לְזָוִיָּה
מְלִשְׂתוֹ לְלִסְתָּם חַבְּרוֹן צָבָן עִירָוֹן
שְׁחַמְּלִיתּוֹת כָּל חַמְתָּם רְצָם עַמְּמָה
וּסְמַזְּנוֹי רְצָם לְכָוֹן וְהַקְּרִים צָו שִׂמְחוֹן
לְפָסְמָקָן כָּל קְמִילָות צָפָן הוּא צַיְן
וְלְבָנִים שְׁקִיטָּמָן בְּלִמְמָתָן קְמִילָות.
וְלִפְנֵי צְחָרִין לוֹ מִלְּיכָס רְבָעִים וְקְרִים
הַוְּה לְהִימָּת דָוָה לְלִסְתָּם הַכְּבִיס הַלְּרִיכָו
סְכִיל גְּלָדְקָו הַפְּמָוֹת לְלִסְתָּם הַלְּרִיכָו
לוּ לְמַיְזָקָו הוּא קְוָה מְכֻלָּל לְכָוָתָן
וְלָסָגְזָה קְוָה מְעָסִילָה הַמָּהָה:
יְמַעַן. שְׁפִּילָן: סָכוֹל מְוֹלָאִים.
מְפָלָט מְעוּמָה: סָכוֹל יְלִיפָּן מְלֹאִים.
דַעֲלָרָתָם לְמַהָה דִילָה לְפָנָן מְלֹאִים.
וּקוֹדָס שְׁנָאִים קְמָסָה נְהָמָה
שְׁנִיעָוָה מְמִיעָה: פְּנֵי פְּסָולָה. צִיְן
לְמִימְנִי כָּה לְפָנָן פְּסָול לְלִוּמָה הַלְּ
נְעַשְׂתָּם כָּה לְפָנָן כְּוָנָה וְכָנָה:
מַזְוִי. דְּלוּלָתָם מְלֹדָנָן מְלֹדוּלָוִיָּה
דְּלוּלָתָם מְלֹדָנָן מְלֹדוּלָוִיָּה קְגִי לִיאָ
בְּצָלָק מְהִלּוֹת וְהַוְיָה לְדִין לְקָנוֹת וְ
חַלְגָן מְלֹדָנָן: פְּנֵי פְּקִינְסָה. דָלָן
צִיְן לְמַתְנִי כָּה לְפָנָן פְּסָול דְמָמָן
פְּסָלָה קוֹדָס שְׁנָאִים מְעָנָה זוּ כְּרִי
קִימָל מְמָלָה כְּרִמָּמוֹן וּמְמָוָתָה: אַלְעָעִים
חַיְמָה זְדוּרִיָּתָה נְמִי. צִיְן לְמִימָל
מְקִנְמָה: סָכוֹל דִּינְשִׁי מִינְפָּה. וְחַן
דוּמִין מְקִנְמִין וּלוּ וּמְרִיךְ לְצָנָות
סְלִמְנָן לְלִכְנָה וּמְקָנָה כְּגָון גְּגָוָה
יְמַעַן וּכְתָלִילָה גְּגָוָה יְגִיבָה וּמְלִין
לָהּ צָלָק דְפִנְוִת יְעָתָה להּ וּמְחַמְמָה
מְרוֹזָה יוֹסִיף סְכִין כְּלִיקְפָּקִים וּמַיִן
פְּסָולָה דָמָי לְמִילְלָנִיאָה לְלִולָּהּ כְּפָקָן
פְּסָולָה דְקִימָמָה נָן (פְּמָחִים דָבָר) יְקָנָה
הַדָּס תְּלִמְדִיזָה דְקַרְקָדָה: מַזְוִי הָלָה
גְּפִיט מִילָה. גְּמָות מְתָנָה: לְמַעַן
יְדָעוֹ. עַסָּה סָכוֹל שִׁיצְמָה נִיכְלָת
לְקָדְמִים יָשָׁע כִּי צְקוֹוֹת סְוֹצְמָיִם
קְיִימִי לְיִצְחָק. כְּלִי דְרִישָׁה יְהָה וּלְעַגְגָה דָלָן
יְוֹמָה מִדי פְּצָטוֹו דְקִיקָה תְּנִי כְּזֹזָה
מִיסָּה דְרַטְסִין לִיאָ לְדַרְסָה: דָלָן אַלְטָא
כָּה עִינָה. צְחִינוּ רָוָה הָמָס סְכִין
וּסְכוֹה סִיְעָוָה סְכִין כְּמָה: וּסְכוֹה
סְכִין נָגָן מְקַמָּעָה הַיְן סְכִין הַלְּ
סְעַדְעִי נָגָן: הַאֲלָגָן דְפָנָות. סָהָלְגָן
מְגַשְׁעִין וְשָׁה מְטוֹרָן גְּזָבָן צָל דְפִנְוִת
וְחַנְנָה סְכִין. וּלְקָמָן מְוַקִּין פְּלָגָמִיָּה
לְלִי וְלִיחְיָה צְחָרִין כָּה הַלְּגָעָן עַל
הַלְּגָעָן דְקִים נָכוֹן לְכָנָן דְכָלָאִי צִיעָוָלה
נְוֹרָאָה. הַרְבָּה הַרְבָּה אַלְמָנָה:

עפסקות קייניות. ציילרים גדולים והקספלה ביניינס וממתק גובה
הארליין הן ממש וורתם בס נקספלה: דל פגנות לילך לא סולא.
שכממה נטה מתחמי' נמוך טמס בטלן: אבעה ימי'. סוכת צל-
אבעה ומו לא דטינו ערלי' ודיעס גמליהוט קלומ: מעה מעאריט.
לכך נעצות יקודותיך' ומחייבת קזועין כלג מפלן: עד עאריט
המה דולדס עופא כו'. שפלי דמי דודאי יט כללן קנע ערלי'
וכל עפק כמולה ועל כרכם לא פקיפלה פורה על טערלי' הילך נקספ-
לי' שיעור לתה לך סייער בגוועהה שמתה יולכה לנעםוד עיי' ימידות ערלי':
כוללו

סוכה פרק ראשון סוכה

מולס על העלהי, הילג נכס שיעור בלבד נמת לך שיעור גנווה, שמתה יכולת
לעמדו על ידי ימידותعلمית וזה יתרן רק עד עשרים אמה: **למעלה מכ'**
אמה דאדם עושה דירתו דירת קבע, ואין אפשרות בגובה זה לבנות
ארעוי כי עבד ליה דירת עראי ובוחק יכול

לעומוד נמי לא נפיק ידי חובתו.

⁶ *שָׁהִיא גְּבוֹהָה לְמַעַלָּה מַעֲשִׂרִים אֵמָה פְּסֻולָּה וּרְבִי יְהוָה מִכְשִׁיר וּשְׁאַיָּה גְּבוֹהָה עֲשָׂרָה טְפַחִים יוֹשָׁן לְהָ (שְׁלֶשֶׁת) דְּפָנוֹת יוֹשָׁמָתָה מְרוּבָה מִצְלָתָה פְּסֻולָּה: נִמְ' תַּנְןָ הַתְּמִםְנוּ שְׁהָוָה גְּבוֹהָה מַעֲשִׂרִים אֵמָה יְמַעַט רְבִי יְהוָה אָוֹרֵר אַיִן צָרֵיךְ מֵאַיִן שְׁנָא גְּבוֹי סְכוֹה דְּתַנְיָה סְכוֹה דָּאוּרִיתָה תַּנְיָה פְּסֻולָּה דְּתַנְיָה תְּקִנָּתָא סְכוֹה דָּאוּרִיתָה תַּנְיָה פְּסֻולָּה מְבוֹי דְּרַבְּנָן תַּנְיָה תְּקִנָּתָא וְאַיְבָּעָת אִימָא בְּרוּאִירִתָּא נִמְיָה תַּנְיָה תְּקִנָּתָא מִיחָוָה סְכוֹה (דְּגַנְּפִישִׁי מִילָּתָה) פְּסִיק וְתַנְיָה פְּסֻולָּה מְבוֹי דְּלָא נְפִישִׁי מִילָּתָה תַּנְיָה תְּקִנָּתָא מְהָ"מְ" אָמָר רְבָה דָּאָמָר קְרָא וְלִמְעַן יְדָעָו דָּרוֹתָיכֶם כִּי בְּסָכוֹתָה הַוִּשְׁבָתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד עֲשָׂרִים אֵמָה אָדָם יְדָעַ שְׁהָוָה דָּר בְּסָכוֹה לְמַעַלָּה מַעֲשִׂרִים אֵמָה אַיִן אָדָם יְדָעַ שְׁדָר שְׁדָר בְּסָכוֹה מִשּׁוּם דְּלָא שְׁלַטָּא בָּה עַינָּא רְבִי זִירָא אָמָר מַהְכָּא ² וְסָכוֹה תְּהִיה לְצָל יוֹם מְחוּרָב עַד עֲשָׂרִים אֵמָה אָדָם יוֹשֵׁב בְּצָל סְכוֹה לְמַעַלָּה מַעֲשִׂרִים אֵמָה אַיִן אָדָם יוֹשֵׁב בְּצָל סְכוֹה אֶלָּא בְּצָל דְּפָנוֹת אֶל אַבִּי אֶלָּא מְעַתָּה הַעוֹשָׁה סְכוֹתוֹ בְּעִשְׁתָּרוֹת קְרָנִים הַכִּי נִמְיָה דְּלָא הוּי סְכוֹה אֶל הַתְּמִמָּה דָּל עִשְׁתָּרוֹת קְרָנִים אַיִּכָּא אֶל סְכוֹה הַכָּא דָל דְּפָנוֹת לִכְאָא אֶל סְכוֹה וּרְבָא אָמָר מַהְכָּא ³ בְּסָכוֹתָה תְּשִׁבוֹ שְׁבָעַת יְמִים יָאמְרָה תּוֹרָה כֵּל שְׁבָעַת הַיּוֹם צָא מִדְרָתָ קְבֻעָ וּשְׁבָ בְּדִירָתָ עֲרָא עַד עֲשָׂרִים אֵמָה אָדָם עוֹשָׁה דִּירָתוֹ דִּירָת עֲרָא לְמַעַלָּה מַעֲשִׂרִים אֵמָה אַיִן אָדָם עוֹשָׁה דִּירָתוֹ דִּירָת עֲרָא אֶלָּא דִּירָת קְבֻעָ אֶל אַבִּי אֶלָּא מְעַתָּה עֲשָׁה מְחִזּוֹתָה שֶׁ בְּרֹזֶל וּסְפִּיכָּר עַל גַּבְן הַכִּי נִמְיָה דְּלָא הוּי סְכוֹה אֶל הַכִּי קָאָמְנָא לְקָדָע כִּי אֵמָה דָּאָדָם עוֹשָׁה דִּירָתוֹ דִּירָת עֲרָא כִּי עֲבִיד לְהָיָה דִּירָת קְבֻעָ נִמְיָה נְפִיק לְמַעַלָּה מִכְ' אֵמָה דָּאָדָם עוֹשָׁה דִּירָתוֹ דִּירָת קְבֻעָ כִּי עֲבִיד לְהָיָה דִּירָת עֲרָא נִמְיָה לְאַנְפִּיק רְוַלְּהָנוּ

עופרונות קריינס. צי הרים גדולים וככפלת ציינס וממור גודה
האריס הן ממש זולות בסכומלה: דל דפנות לילך לא סוכה.
שםמה כלה ממתה' נמלה' שם' תנען: עזעע ימייט. סוכה צל
שכעה ומו לו דאסיאו ערליך ודאסיך גומזנטה קלום: מענלה מעארלייט.
לרך לנעשות יקוזטיכי⁶ ומיחניומיס קוויזין צלאן מספין: עד עארלייט
המא לדס עזעע קו. ספיל דמי דזאוי. יס' צלצלאן קבב ערליך
ושר עסח כטולס ועל כרכך לו ספקפה מורה על שערליך הילך נאקס
שייער למת נך שיעור בגוועה אטמא יוכלה געמוד ע"י יטדיות ערליך:
גולונג

סוכה פרק ראשון סוכה

ב

א' מרין. דיליף מלמען דעוו: פאטו.
ב' חמרא נלט צידיעות דוכוּן הצעהין
ג' נלוות: נימוט מאכתי. חומת סוכות
סוכת מזח חניכ נגע: נפקאי. דלאן
דס סוכת מזח עשויה נגע לאסגייט

כולחו כרבה לא אמריו ההוא ידעה לדור
היא כרביו זירא נמי לא אמריו ההוא לימן
המשיח הוא דכתיב ו' זירא א'כ לימה קרבא
וחופת תחיה לצל ויום ומאי סוכה תחיה
לצל יומם שמעת מינה תרתי כרבה נ
לא אמריו משום קושיא דאבי כמאן אוין
הא דאמר ר' יאשיה אמר רב מחולקת בשא
דרפנות מגיעות לסכך אבל דפנות מגיעות
לסכך אפילו למעלה מעשרים אמה כשו
כמאן כרבה דאמר משום דלא שלטה בה עי
וכיוון דדרפנות מגיעות לסכך משלט של
בה עינא כמאן אולא הא דאמר רב הוי
אמר רב מחולקת בשאין בה אלא ארבע אמות
אמות על ארבע אמות אבל יש בה יוון
מארבע אמות על ארבע אמות אף' למע
מעשרים אמה כשרה כמאן כרביו זירא דאמ
משם צל הו וכיוון דריזחא איכא צל סוכ
כמאן אולא הא דאמר רב חנן בר רביה אס
רב מחולקת בשאינה מחזקת אלא כדי ראי
ורבו ושולחנו אבל מחזקת יותר מכדי ראי
ורבו ושולחנו אף' למעלה מעשרים אמ
כשרה כמאן דלא כחד בשלמא דרבו יאשיה
פליגיא אדרב הונא ורב חנן בר רביה דאיין
קא יובי שעורה במשכנא ואיזה לא קא יה
שעורה במשכנא אלא רב הונא ורב חנן
רביה נימא בהקשר סוכה קמיפלי דמר סבר
הקשר סוכה בארכע אמות ומיר סבר העיני
סוכה במחזקת ראשו ורבו ושולחנו לא דרכ
עלמא הקשר סוכה פלייגי אבל יותר מרראשו ורבו
והכא בהא קמיפלי דמר סבר במחזקת ראשו ורבו
ורבו ושולחנו דה' כשרה ומר סבר מרראשו ורבו
ושולחנו עד ד' אמות פלייגי אבל יותר מ
אמות דברי הכל כשרה מיתני סוכה שה
גבوها למעלה מעשרים אמה פסולה ורב
יהודיה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמ
אמר רב כי הודה ^טמעשה בהילני המל
בלוד שהיתה סוכה גבוהה גובה מעשרים אמ
והיו זקנים נכנסין וווצאיין לשם ולא אמר
לה דבר אמרו לו ^טשם ראייה איש הוו
ופטרה מין הסוכה אמר להן והלא שבין
בניים הו לה ועוד כל מעשה לא עשרה
אלא על פי חכמים למה לי למיתני ועוד ד
מעשיה לא עשתה אלא על פי הכם
הכי קאמרו להו כי תאמרו בנין קטני
היו וקטנים פטורין מן הסוכה כיון דשבין
הוא או אפשר דלא הו בה חד שאינו צריך לא
לאמו וכי תימרו קטן שאינו צריך לא
מדרבנן הוא דמייביך ואיהי בדרבן
משגחה ת' ש' ועד כל מעשיה לא עשתה אי
ע' פ' חכמים בשלמא למ' ד בשאין דרפנ
מגיעות לסכך מחולקת דרכה של מל
לפייש להרבה צוותה הגוזת צוותה להרבה

הספר, מל' גידיעות דורות קדמיו ידיעת הניסים ביציאת מצרים ובדרכו בדברי סיקור סוכות עניין צוד כל הסוכה שכבה ודפנותיה המkipים כפי תגונע להן: וזה ידיעה לדורות היא.

כרבי זירא נמי לא אמריו רביה ורבא החוא ל'מוות המשיח הוא דליתיב – הומס קוכום שנאמרו בפסוק בישועה יקי נכל שהוא לנווג ולממון של לעתיד לבוא, ומתענוגים מצל הסוכה ממש, נכל קוכום מזואה חיינא נכל בשביב להנות מן הצל:

ור' זירא עונה על כה, אם כן למא קרא וחופה [זו התיבה שמשמעותים הפסוק הקודם, וברא יהנה על כל מבחן הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילך כי על כל בבוד חפה: והפסוק יכול להמשיך על אותה חופה - וחופה] תחיה לעל יומם, ומאי ומדוע שינוי וסוכנה תחיה לעל יומם, שמעת מינה נלמד מבר תרתי - לדין כס פולח לול פעומיא נכל, לשיט לימות סמך מזוס דעתויה נכל להגן מהחום הגדל שיהיה לרשותם, ועל כן קלייה פולח כי השימוש בלשון סוכה סיוכר הוא בדוקא לצל, וחופה היא שם כולל לכל חיפוי וכיסוי, וכפי שרשי כתוב על הפסוק הקודם ענן יומם ועשן. להגין עליהם מן כי על כל בבוד. האמור להם תהא החופה שתוחופף שכinity עליהם ושבע חופות יש כאן ענן ועשן נגה אש להבה חופה שכינה.

כרבָא נמי לא אמריו רבה ורב זира משומס קושיא
דאביי - לעטת ממיות כל גרוול למקוכה שהוא דרך
בנין קבע האם תהיה פסולה, ואינו מות ותירוץו
של רבא שמשמעות השבעה ימים לשיעור
הגובה הראוי לבניין ארעוי לנו מכם נס, סוחיל
וקלח לנו דוקה עליינו נקען, אלא נאמר שהסוכה
מיועדת לישיבת שבעה ימים, ולכון לנו לפינן
מנייה איטשעלען:

שואלת הגمراה כמיון - מכאן למולחי לעיל
מזהן רק כו': כמו מי מallow האמוראים רבא -
רבה - ורב זира, אולא הוא דאמר יתישב מה
ש אמר ר' יאשיה אמר רב מחלוקת ל' יכודס
ולצנן במשנה בדין סוכה גבואה מעשרים
או מה: בשאיון דפנות מגיעות לסכך ויש בינויהם
הפסיק אויה אבל דפנות מגיעות לסכך אפילו
למעלה מעשרים אם כשרה.

כמובן, הרבה – יאמר שהטעם שרבנן פסלו למעלה מעשרים, משום דלא שלטה בה בלאו

סוכה פרק ראשון סוכה

ב

ולוין דפנות מגוונות לסכך משלט שלטא בה עינא לרך דפנות המגבילים את ראייתו ועל כן עינוי ישוטטו ויגיעו לסכך ולפיכך יודו ובנן לרבי יהודה בשירה, דה' טעם שפסולה מטע עלייה סוח ברבא מושוס כל כרכבי זира, כיון נכל לעונג ולמסתור אל כל סוכת מוקה היה נכל קרכני. וכן סוכת נכל פצעייה נכל דסכךין מה ישנה להרשיב בחסונה למועלה וחשיבות

כולחו כרבה לא אמריו ההוא ידעה לדורות
היא רבבי זירא נמי לא אמריו ההוא לימות
המשיח הוא דכתיב ו' זירא א' ב' לימא קרא
וחופת תהיה לצל יום ומאי וסוכה תהיה
לצל יום שמעת מינה תרתי כרבא נמי
לא אמריו משום קושיא דאבי כמאן אולא
הא אמר ר' יאשיה אמר רב מחלוקת בשאי
דרפנות מגיעות לסכך אבל דפנות מגיעות
לסכך אפילו לעמלה מעשרים אמה כשרה
כמאן כרבה דאמר משום דלא שלטה בה עינא
וכיוון דרפנות מגיעות לסכך מسلط שלט**א**
ביה עינא כמאן אולא הא דאמר רב הונא
אמר רב מחלוקת בשאי ביה אלא ארבע
אמות על ארבע אמות אבל יש בה יותר
מארבע אמות על ארבע אמותafi למעלה
מעשרים אמה כשרה כמאן כרבי זירא דאמר
משום צל הוא וכיוון דרווחא איכא צל סוכה
כמאן אולא הא דאמר רב חנן בר רבה אמר
רב מחלוקת בשאי מהזקת אלא כדי ראשו
ורובו ושולחנו אבל מהזקת יותר כדי ראש
כרשה כמאן דלא כחד בשלמא דרכי יאשיה
קא יdebit שעוזא במשכה ואיתו לא קא יהיב
שעורא במשכא אלא רב הונא ורב חנן בר
רבה נימא בהקשר סוכה קמיפלני דמר סבר
הקשר סוכה באربع אמות ומר סבר ההשר
סוכה במחזקת ראשו ורובו ושולחנו לא דכויל
עלמא הקשר סוכה ראשו ורובו ושולחנו
והכא באח קמיפלני דמר סבר במחזקת ראשו
ורובו ושולחנו פלני אבל יותר מרואהו ורובו
ושולחנו ד' כשרה ומר סבר מרואהו ורובו
ושולחנו עד ד' אמות פלני אבל יותר מד'
אמות דברי הכל כשרה מיתבי סוכה שהיא
גבולה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבו
יהודיה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה
 אמר רב יהודה ^טמעשה בהילני המלכה
בלוד שהיתה סוכה גבולה ממעשרים אמה
והיו זקנים נכסין יווצאי לשם ולא אמרו
לה דבר אמרו לו ^טמשם ראייה אשה היתה
ופטרה מן הסוכה אמר להן והלא שבעה
בניים היו לה ועוד כל מעשה לא עשתה
אלא על פי חכמים למה לי לмотני ועוד כל
מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים
הכי קאמר فهو כי התאמרו בנים קטנים
היו וקטנים פטורין מן הסוכה כיוון דשבעה
הזה או אפשר שלא הי בהר חד שאינו צריך לאמו
מודרבנן הוא דמייחיב ואיתו בדרובנן לא
משגחה ת"ש ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא
ע"פ חכמים בשלמא למ"ד בשאי דפנות
מגיעות לסכך מחלוקת דרכה של מלכה
ליישב בסוכה שאין דפנות מגיעות לסכך
משום

מה ישנה להכשיר בסוכה למעלה מעשרים
כלפנות מגיעות לפך חמי מודו לנו:

שואלות הגמרא כמאנ' אולא הא דאמר רב הונא אמר רב ס'ג מלוקם צחין זה הילג מלצע למota על מלצע למota הילג זה יומר קו': מחלוקת רבי יהודה ורבנן בשאין בה בסוכה אלא ארבע אמות על ארבע אמות בלבד, אבל יש בה יותר ארבע אמות על ארבע אמות שהיא סוכה גדולה ורחבבה אף' למעלה מעשרים אמה כשרה.

כמאן, כרבי זירא – דאמר משום צל הוּא – דמי מזוס מלען עינך גנפי מל' למota פולמל נון צלענו זה ענייה: [לגביה טעם ארעי ודאי שאין לומר שרבנן יודו שהרי בכל שגדולה יותר צריבכה להיות חזקה יותר, ואמנם לגבי שלטת עינא היה אפשר לומר שם תהיה גדולה מאד גם בגין יודו רבנן דכשירה דשלטה בה עינא, ולכן כתוב רשי פורתא דאין סברה דכבר במעט יותר מדי היה שלטה עינא] וכיון דרווחא אייכא על סוכה בחלק מהסוכה כבר שר שהיה מעט יותר מאربع על ארבע, וצל דפנות לא מגיע מצד לצד בגל רוחב הסוכה.

שואלת הגمراה כמאן אולא הוא דאמר רב חנן
בר רביה אמר רב כי גליקין מלוקט צאתינה
מזכקת הילך כדי לרענו כי' ווס תלמוד קב"ה לרען מלוקט
בהעמדת המחלוקת בשיעור משך סוכה
ארבע אמות או ראשו ורובו, אלא שיש לישב
שרב הונא ורב חנן בר רביה למולחי נינאו,
ומליגע זיין - והם חלקו מה היא שיטת רב:

מחלקת רבי יהודה ורבנן בשאינה מוחזקת אלא כדי ואשו ורוכבו ושולחנו. אך סעודתן נכניתה כי מה על מנת ומוקדין על צד שמלאס והין הוכליין זקופין ווילצין כמוינו שאפשר שמקום בראשו נבנש נמציא גם כל גופו ואפשר בששה טפחים על ששה או שבעה, אלא מאחר שמשיסב ושותב לפיכך סודך לומר לרהטו ווילצנו גם שולחנו, שהוא שבעה על שבעה, למלפוקי קמינה שייעור קטין משבעה על שבעה טפחים, מלמהו וככמ' זה ואלמןו, שיש מקום לשולחן ולראשו ולט' רוזו, והוא שיש מקום לרהטו ווילצנו ולג' נסמן: אבל מוחזקת יותר מכדי ראש ורוכבו ושולחנו אפי' למעלה מעשרים אמה כשרה.

במיון דלא כחד. מאנך לערען דמפלצי טעמאָה דפסול דעאַליס מהאָ, לאי מאָס שצרייך מסלען עינַך, הריג גם סוכה שתהיה גדולה נקיועלה

סוכה פרק ראשון סוכה

ב

לរוגוזה עראו נומַיּוֹן הָבֵט וְמִי בְּזִים מְשׁוּבָּה
דִּיוֹמֶל מְכָלִי לְמַטּוֹ וּלְזַעַזּוֹ וּצְלָמָנוֹ (נִמְיָה) נִמְיָה צְלָמָנוֹ בֵּיהַ עִינָּא, וּמְשׁוּם שְׁצָרִיךְ נִלְלָה
מִהְסָכֶר, גַּם בְּסֻכָּה מַעַט גְּדוֹלָה יוֹתֶר נִמְיָה לִיכָּה גַּם לֹא יִהְיֶה צָל סֻכָּה,
וּמְשׁוּם הַטָּעַם דְּצָרִיךְ שִׁיחָה דִּירָת עֲרָאי, גַּם סֻכָּה קְטָנָה אֵין אָפֵּשָׁר

אלא רב הונא ורב חנן בר רבבה. דהמלי טעמא לרגען לפסול סוכה גבואה מעשרים תלוי ציינרל דמקכל טו ומר למיל ד''ה ומיל למיל מהזוו ולווזוタルמנו: נימא בהכשר סוכה קמייפלגי דמר סבר הקשר סוכה בארכבע אמות – צולכה זולחצז פלייגי – נאמר שהם חולקים בשיעור אוירך ורוחב הסוכה דמלוויסו לית לאו ששניהם סוברים לי פלייגי לגנן ורבי יהודה זקסלאס סמויומת ציעור כלכלן לזרן קולס וכל אחד לשיטתו מה הוא גודל סוכה בשירה, ובזה פלייגי שאם גבואה מעשרים פסולה וצופי מילך מכתלי פלייגו כי גזוקס דליון דלוימל אפשר לומר לדוגמא דהיכל כל מקן לו טעמא מהליינט נאכילה.

לטמלו נקמן קלי (ד"ג): אבל יותם מדיין יתאנו כו' כתיפה. ומעמול לפטול נמעלה מעתリスト גם ידיע נן כלוחמן נעליך לך נן כלך: וממי סבר צלי רלאו וכו'ו וטלאנו. וכן ציומל עד ד' למוט פלייגי בגונס ומעמול מזוס גל אכין צויל מל' גל' פליגי לדין לריום הליכן גל': מיטיפי. לנוכח ממלוכי לדפליטו לדלטוגט דמיטני' כהמפליט ווייל': קטע אלייו קרייך נטענו. חנמיין נקמן (ו' נ' ל''). סמייך לתכו צמאות קוכה: מדרגן. עזוקיקו נאליגיל יה קקען למואס סטומ ליהו' לא כדי ציאה מומונך וניגל למונומ: מזוס

ופטרה מן הסוכה אמר להן והלא שבעה בנים והוא לה עוד כל מעשיה לא עשתה אלא על פי הכםיים מה שתה אלא על פי הכםיים מעשיה לא עשתה אלא על פי הכםיים hei קאמר فهو כי תאמרו בנים קטנים היו וקטנים פטוריין מן הסוכה כיוון דשבועה הוא או אפשר דלא הוא בהו חד שניינו צריך לאמו וכי תימרו קטן שאינו צריך לאמו מדרבנן הוא דמייחיב ואיזה בדרבנן לא משגחה ת"ש ועוד כל מעשיה לא עשתה אלא ע"פ הכםיים בשלמא למי"ד בשאיין דפנות מגניות לסכך מחולקת דרכה של מלכה לישב בסוכה שאין דפנות מגניות לסכך דוחה הגمرا לא דכווי עלמא הכשר סוכה ראש ורונו ושולחנו וההלהנה בר נפקת שישער סוכה בשירה היא משבעה על שבעה טפחים, והכא בהא קמיילגוי, דמר סבר רב חנן בר רבבה במחזקת ראשו ורונו ושולחנו פליגי אבל יותר מכל ראיינו ורונו ושולחנו דברי הכל בשרה ולפי זה שמחולקתם של רבבי יהודה ורבנן במסנה היא רק בסוכה מצומצמת, ובמעט יותר יודו הכםיים שכשירה, טעמל לפטול נמעלה מעשליס במצוצת דוווקא גל' ידיע נן כלוחמן נעליך לך גל' כמה: ומר סבר רב הונא מראיינו ורונו ושולחנו

סוכה פרק ראשון סוכה

ב

עד ד' אמות פלגי אבל יותר מד' אמות דברי הכל' כשרה – ומכל קטן נכדי לרשותו ולו צו וצלהנו גם בשיעור המצומצם וכן צוimal עד ד' המות פליגי רבי יהודה ורבנן בגונת סבר למעלה מעשורים, ועטמלו מזוזות כל ברבי זירא, לאן צוimal מל' נס פליגי דכין דרוויח הילך נס:

וליהו כרבה לא אמריו ההוא ידיעה לדורות
היא כרבי זירא נמי לא אמריו ההוא לימות
המשךת הוא דכתיב ו' זירא א'כ לימא קרא
וחופת תהיה לצל יום ומאי וסוכה תהיה
לצל יום שמעת מינה תרתי כרבא נמי
לא אמריו משם קושיא דאביי כמאן אזולא
הא אמר ר' יאשיה אמר רב מחלוקת בשאיין
דפנות מגיעות לסכך אבל דפנות מגיעות
לסכך אפילו למעלה מעשרים אמה כשרה
כמאי כרבה דאמר משום ולא שלטה בה עניה
וכיוון דפנות מגיעות לסכך משלט שלט
ביה עניה כמאי אזולא הא דאמר רב הונא
אמר רב מחלוקת בשאיין בה אלא ארבע
אמות על ארבע אמות אבל יש בה יותר
מארבע אמות על ארבע אמות אף' למעלה
מעשרים אמה כשרה כמאי כרבי זירא דאמר
משום צל היא וכיוון דרויה איכא צל סוכה
כמאי אזולא הא דאמר רב חנן בר רביה אמר
רב מחלוקת בשאיין מחלוקת אלא כדוי ראשו
ורובו ושולחנו אבל מחלוקת יותר מכדי ראשו
פליגא אררב הונא ורב חנן בר רביה דאיינו
קיא יהבי שעורא במשבא אלא רב הונא ורב חנן בר
שעורה במשבא אלא רב הונא ורב חנן בר
רביה נימא בהקשר סוכה קמיפלגי דמר סבר
הקשר סוכה באربع אמות ומר סבר הקשר
סוכה במחוקת ראשו ורובו ושולחנו לא דכווי
עלמא הקשר סוכה בראשו ורובו ושולחנו
והכא בהא קמיפלגי דמר סבר במחוקת ראשו
ורובו ושולחנו פלייגי אבל יותר מראשו ורובו
ושולחנו ד"ה כשרה ומר סבר מראשו ורובו
ושולחנו עד ד' אמות פלייגי אבל יותר מד'
אמות דברי הכל כשרה מותיבי סוכה שהיא
גבואה למעלה מעשרים אמה פסולה ורבי
יהודא מכשיך עד ארבעים וחמשים אמה
אמר רב יהודה ^טמעשה בהילוי המלכה
בלוד שהיתה סוכת גבואה מעשרים אמה
והיו זקנים ננסין ויזצין לשם ולא אמרו
לה דבר אמרו לו ^טמשם ראייה אשפה היהת
ופטרוה מן הסוכה אמר להן והלא שבעה
בניהם הו לה וعود כל מעשיה לא עשתה
אלא על פי חכמים למה לי למייתני וعود כל
מעשיה לא עשתה אלא על פי היכמים
הכי קאמר فهو כי תאמרו בנם קטנים
היו וכי תימרו קטן שאינו צריך לאמו
לאמו וכי תימרו קטן שאינו צריך לאמו
מודרבנן הוא דמייחיב ואיהי בדרבןן לא
משגחה ת"ש וعود כל מעשיה לא עשתה אלא
על פ' היכמים בשלמא למ"ד בשאיין דפנות
מגיעות לסכך מחלוקת דרכה של מלכה
ליישב בסוכה שאין דפנות מגיעות לסכך
משום

מייתיבי לפנק למולו ר' יאשיה רב חנן בר רבה
ורב הונא דפלייך דפלוגמל דמגנוי' כדרמפליך ואילו
אחר הסבר הביריתא בהמשך הגמרא [בדף ג' ע"א] סולח שהיא גבואה למעלה מעשרים אמה
פסולה, ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמש
אמכה ואפילו יותר [בדאמרוי אינשין], אמר רבי
יהודה מעשה בחייבי המלכה מבית חמונאי
(רש"י ב"ב יא): בלבד, שהיתה סוכחה גבואה
מעשרים אמה, והוא זקנים נכסין ווועגן לשם ולא
אמרו לה דבר, אמרו לו משם ראייה אשה היהת
ופטורה מן הסוכה, אמר להן והלא שבעה בנים הו
לה, ועוד כל מעשה לא עשתה אלא על פי חכמים.

שואלת הגمرا לא להסביר הבריתא - למה לו למשתני ועוד כל מעשה לא עשתה אלא על פי חכמים, שהרי בשבועה בנים יש בינויהם גם גדולים החביבים בסוכה.

עונה הגדירה כלפי קאמר ל'הו כי תאמרו שבל
השבעה בנים קטנים היו, וקטנים פטורין מן
הסוכה, כיוון דשבעה הווי או אפשר דלא הווי בהו
חד שאינו ערך לאמו, ולא שייך שכולם יהיו
עדין מתחת גיל ארבע חמש [עירובין לב:]
שהם פטורים לגדרי אף מדין חינוך, וכי תימרו
קטן שאינו ערך לאמו. טמליין נקמן (דף כה).
למייב' למגנו גמאות קולא: מדרבנן הוא דמייחיב
שאוקיקו לארגע להט רקען למגאות אסורה רוחני לא מה
שאין בן תפילין دائمו יכול לשמרם בראיו,
ומרגיגלים אותו כדי סיקם מمكون ולרגע למגאות:
ואיהו הילני המלכה בדרבנן לא משגחה, ת"ש
ולבן מוסיף ואומר ועוד כל מעשיה לא עשתה
אללא ע"פ חכמים שכן הקפידה על דרבנן ובדין
חינוך למצות.

חוורתה הגمرا למייתי מהבריתא - בשלמא
 למ"ד רב יאשייה בשאן דפנות מגוות לסכך
 וב敖ון זה העמיד את מחלוקת רבי יהודה
 ורבנן במשנה, בר' גם בבריתא שהר' דרוכה
 של מלכה לישב בסוכחה שאון דפנות מגוות לסכך.

משום